

10é CONGRÉS - PERALADA (GIRONA)

JARDINERIA MEDITERRÀNIA: SOSTENIBILITAT VERSUS DIVERSITAT?

Els dies 11, 12 i 13 de novembre vam realitzar a Peralada el 10é Congrés que organitza la nostra associació.

Tot i que hem pogut constatar que en 10 anys de professió i associacionisme és molt el que s'ha prosperat, encara ens cal impulsar molts dels coneixements que tenim i que no posem en pràctica.

Taula rodona de la 2a Sessió amb alguns dels ponents del Congrés

A continuació exposarem alguns dels aspectes més remarcables del que es va sentir durant el congrés.

La sostenibilitat i la diversitat no només no estan renyides, sinó que la biodiversitat és reconeguda com a un bon indicador de sostenibilitat al territori.

En el desenvolupament sostenible al integrar els aspectes ecològics, econòmics i socials. Cal abandonar l'economia tradicional i obsoleta i passar a una economia ecològica.

La sostenibilitat cal pensar-la més enllà dels seus límits, més enllà del present, amb un parlament local i global a la vegada i a partir de la responsabilitat personal de cadascú de nosaltres i de les nostres institucions.

Nombrosos vivers de les nostres comarques estan emplaçats en zones vulnerables de nitrats. És imprescindible millorar l'eficiència hídrica i l'aportació de nutrients amb la utilització de regs localitzats i amb equipaments de fertirrigació, coneixent les característiques dels substrats i els requeriments de les plantes.

En temes de restauració paisatgística al nostre país s'ha avançat més que en altres països veïns, i el camí és la utilització d'espècies autòctones properes a l'indret a restaurar.

Pel que fa a la jardineria, hem de seguir la mateixa pauta: la utilització d'espècies autòctones i d'espècies pròpies de climes mediterranis ben adaptades però poc invasores.

Referent al tema de les plantes invasores, no existeix normativa. Davant d'això, cal molta prudència en la seva utilització i la creació d'una comissió d'experts per impulsar i redactar aquesta normativa.

En general fem un ús poc eficient dels recursos naturals, com ara l'aigua. Segons estudis realitzats, mentre que en arbrat i arbustiva les dosis de reg aplicades són un 30 % deficitàries en relació a les necessitats teòriques, en gespes les dosis de reg accedeixen en un 20 % aquestes necessitats.

És necessari reduir els recursos hídrics (amb l'ús de combinacions d'espècies adaptades al nostre clima, en funció dels seus requeriments hídrics) i en el manteniment (cosa que reduirà les despeses de combustibles i altres productes químics). I quan parlem de combinació d'espècies estem pensant en el disseny. L'objectiu final no és una sola planta, sinó el jardí.

Ens cal aprofundir en el treball dels científics i els coneixements que ens poden aportar, i per tant més recursos per més investigació i desenvolupament. Ens calen viveristes i jardineros que, dins el concepte de sostenibilitat, millorin tècniques i experimentin. Ens calen tècnics i projectistes que incorporin aquests conceptes. I ens calen polítics compromesos amb el temps que viuen, capaços d'implantar i promoure la sostenibilitat. Per acabar, també ens calen usuaris capaços d'entendre i impulsar aquestes idees.

Hem progressat, estem preparats per a aconseguir solucions a qualsevol lloc del país, però cal que aconseguim que la jardineria, el paisatgisme... la planta, no esdevingui l'últim de la fila, sinó que estigui al lloc que li correspon.

Foto de grup – Assistents al 10é Congrés de l'APEVC davant el Castell de Peralada

NOUS ARTICLES

A la nostra pàgina web podeu trobar disponibles les ponències presentades durant aquest 10é Congrés

Com ja sabeu, podeu escriure sobre algun tema que us interessi i que volgueu compartir. Tots els documents que envieu a la següent adreça

info@apevc.org seran benvinguts a la nostra pàgina web.

ENQUESTES

Entre la documentació entregada durant el congrés, es van repartir unes enquestes per poder valorar com havia anat i poder detectar quins aspectes cal millorar de cara als propers congressos.

Tot i que el nombre d'enquestes recollides no va ser gaire elevat, hem realitzat la seva valoració obtenint la següent informació:

Gairebé per majoria (amb un 96,3%), s'està d'acord en que hi ha hagut una bona organització i que el lloc de realització ha estat encertat.

No obstant això, amb un 33,3% no s'està d'acord en que el nom del congrés hagi encaixat bé amb els temes de les ponències.

Pel que fa als ponents, un 85,2% dels assistents que han entregat l'enquesta estan d'acord en que han estat a l'alçada dels temes que han exposat.

Podeu trobar tota la valoració a la pàgina web:
www.apevc.org

VISITA AL CASTELL I AL JARDÍ DALINIÀ DE PÚBOL

El dissabte dia 13 de novembre, vam realitzar una visita al Castell de Púbol i al seu jardí, on la paisatgista Teresa Garcerán ens va fer de guia. Va explicar-nos que, als anys 30, quan vivien al nord d'Itàlia, Salvador Dalí ja havia promès a Gala que li regalaria un palau però van haver de passar més de 30 anys per fer-ho possible. Dalí va quedar fascinat en la seva primera visita per l'edificació, en molt mal estat, i pel jardí, ple de matolls i en un estat lamentable, però que conservava un aire misteriós. L'any 1969 comencen les obres de restauració i l'estiu de 1971 ja és a punt per poder-hi viure. En aquest castell Gala hi va viure entre 1971 i 1980 unes poques setmanes cada estiu i Salvador Dalí només hi podia anar si era convidat explícitament per la mestressa de la casa, segons un pacte que havien fet tots dos.

Gala mor a Portlligat el 1982 i el seu cos es trasllada a Púbol per ser enterrat a la cripta preparada poc temps abans. Dalí s'instal·la al castell fins l'any 1984 en que un petit incendi a la seva habitació l'obliga a sortir-ne; va a viure a la Torre Galatea, al Teatre-Museu de Figueres i es allà on mor el 23 de gener de 1989. L'any 1996 s'obre al públic el castell i el jardí després de haver-ne fet la restauració i la adequació per poder ser visitat.

En aquesta restauració hi va intervenir el paisatgista Manuel Colomines i va fer algunes modificacions per tal que la visita del jardí adoptés un caire de recorregut museístic. El jardí havia perdut l'esperit que li va donar Dalí quan el va remodelar i estava molt deteriorat. S'havien plantat margarides sense cap ordre, els camins havien desaparegut sota el creixement desordenat de la vegetació i la feina a fer va ser complicada per la manca de documentació de com era realment el jardí que Salvador Dalí va realitzar. Es va treballar sobre fotos aèries conservades de l'època de la compra del castell i amb referències escrites i alguns records de persones que hi havia estat en la seva època de màxim esplendor. S'hi van introduir algunes modificacions com les lloses del recorregut perimetral, la il·luminació o la tanca d'evònims provenint de Montjuïc. Es van recuperar de nou els eixos que dividien l'espai en quatre parts diferenciades, es van restaurar els arcs metàl·lics del camí central i es va intentar recuperar i restablir la vegetació que Dalí havia fet plantar.

Aquest és un jardí d'ombres, de vegetació espessa sense massa colors en les floracions i en les que predomina el blanc, el color preferit de Salvador Dalí. En ell va voler homenatjar el bosc dels monstres de Bomarzo (Itàlia) que l'havia impressionat profundament quan el va visitar l'any 1948.

Els elefants i el rap de la font són els elements d'aquest projecte inicial que no va acabar de dur a terme. Tot el jardí respira un aire romàntic que tan va agradar a Dalí en la seva primera visita.

Els elefants de llargues potes, fets de ciment pòrtland, i que treuen aigua per la trompa són els elements més emblemàtics del jardí i ja apareixien en obres del pintor dels anys 40. La vegetació predominant en el jardí

és representada pels grans plàtans de davant de la casa, les moreres, els xiprers, els baladres i l'heura així com la figuera que tant agradava a Gala i que es conserva tot i que fa temps va assecar-se.

Han col·laborat en l'edició d'aquest info: Dina Alsawi, Montse Altimira, Xavier Argimon, Pere Cabot, Antoni Falcón, Teresa Garcerán, Carme Hilario, Carme Lacambra, Àlex March i Teresa Muñoz

Encara no ets soci de l'APEVC ? Per només 35 € anuals pots participar en la promoció de l'interès, la recerca i la formació per a la millora dels espais verds de Catalunya.